

Ψηφιακή Αφήγηση - Επισκόπηση

Ομιλητής 1

Θα μπορούσες να μου μιλήσεις σχετικά με τη διαδικασία της ψηφιακής αφήγησης;

Ομιλητής 2:

Η ψηφιακή αφήγηση είναι μια πολύ επιτυχημένη, συν-δημιουργούμενη, συνεργατική μέθοδος η οποία εφαρμόζεται στην εκπαίδευση για σχεδόν 20 χρόνια. Υπάρχει, όπως έλεγα ένα είδος φόρμουλας στον τρόπο με τον οποίο σκεφτόμαστε την ψηφιακή αφήγηση. Είναι κάτι που κάθε εκπαιδευτικός και κάθε μαθητής θα είχε ως βάση για να ξανασκεφτεί, ξανά-εφαρμόσει, προσαρμόσει στις ανάγκες του μαθήματός του ή στους στόχους που θέλει να επιτύχει.

Ομιλητής 1

Και ποια είναι η διαδικασία της ψηφιακής αφήγησης;

Ομιλητής 2:

Ναι, αυτό είναι πολύ σημαντικό. Γιατί στην πραγματικότητα όταν μιλάμε για ψηφιακή αφήγηση θα πρέπει να έχουμε κατά νου τόσο τη διαδικασία όσο και το αποτέλεσμα. Ναι, επειδή η επόμενη ερώτηση θα ήταν «τι είναι μια ψηφιακή ιστορία;» Σωστά; Οπότε στην πραγματικότητα ποτέ δεν ξέρουμε ποια ερώτηση έρχεται πρώτα. Οπότε πολύ συχνά άτομα, μαθητές εκπαιδευτικοί μας ρωτούν τι είναι μια ψηφιακή ιστορία και τι την κάνει διαφορετική από άλλου είδους μέσα. Σωστά. Και αυτό που κάνει μια ψηφιακή ιστορία διαφορετική είναι ουσιαστικά η διαδικασία.

Άρα όπως συμβατικά εφαρμόζεται στην εκπαίδευση στη σχολική τάξη μέσα από πέντε βήματα. Είναι ένας τρόπος για να εξασφαλισθεί αρκετός χρόνος ατομικής εργασίας ώστε να εκφρασθεί η δημιουργικότητα του κάθε ατόμου, να εξασφαλισθεί ότι θα έχουν αρκετό χρόνο να σκεφτούν πώς να δημιουργήσουν μια ιστορία, αλλά και να συνεργαστούν και να μάθουν ο ένας από τον άλλο. Οπότε, η ίδια η διαδικασία αποτελεί ένα χώρο κοινωνικής μάθησης, ένας χώρος που ευνοεί την κοινωνική μάθηση.

Οπότε τα πέντε συμβατικά βήματα ξεκινούν με μια διαδικασία σύντομης ενημέρωσης. Σε αυτό το στάδιο σκεφτόμαστε τι είναι μια ψηφιακή ιστορία και παρέχουμε κάποιες αφορμήσεις, κάποιες ιδέες. Δίνουμε κάποια παραδείγματα ψηφιακών ιστοριών για να θέσουμε τις προσδοκίες για το τι θέλουμε να επιτύχουμε στο τέλος της διαδικασίας.

Το δεύτερο βήμα της δημιουργικής διαδικασίας είναι αυτό που θα ορίζαμε ως αφηγηματικό κύκλο, το οποίο όμως στην πραγματικότητα ανήκει στη πρώτη, αρχική φάση της όλης διαδικασίας, δηλαδή του καταγισμού ιδεών. Ο αφηγηματικός κύκλος είναι το στάδιο όπου οι συμμετέχοντες, και δεν μας αρέσει να διαχωρίζουμε τους συμμετέχοντες από τους εκπαιδευτικούς καθώς η διαδικασία αποτελεί έναν κοινωνικό χώρο αμοιβαίας μάθησης, οι συντονιστές μπορεί να είναι οι ίδιοι οι μαθητές. Οπότε ο αφηγηματικός κύκλος είναι το στάδιο όπου ένας συντονιστής υποστηρίζει τους άλλους συμμετέχοντες να μοιραστούν την ιδέα μιας ιστορίας.

Στη συνέχεια προχωρούμε σε αυτό που συμβατικά είναι η διαδικασία συγγραφής του σεναρίου. Όταν ζητάμε από τους συμμετέχοντες να μεταφράσουν ότι έχουν μοιραστεί προφορικά σε ένα σενάριο. Προσπαθούμε να περιορίσουμε το σενάριο στις 200-250 λέξεις, γιατί μετά προχωρούμε στο επόμενο βήμα, που ξεκινά με το τεχνικό μέρος της διαδικασίας δηλαδή με τη μαγνητοφώνηση της φωνής. Οπότε στοχεύουμε σε 200 με 250 λέξεις στα αγγλικά, γιατί αυτό διαφέρει από γλώσσα σε γλώσσα όπως π.χ. στα

1

Το έργο Creativity χρηματοδοτήθηκε με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η παρούσα δημοσίευση αντανάκλα τις απόψεις μόνο του συγγραφέα και η Επιτροπή δεν ευθύνεται για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτήν.

ιταλικά ή τα γερμανικά όπου έχουμε πολλές προθέσεις οπότε έχουμε κάπως ευρύτερα περιθώρια. Προχωρούμε στη μαγνητοφώνηση του ήχου όπου ένα σενάριο 200 λέξεων διαρκεί περίπου 2 λεπτά. Γιατί 2 λεπτά; Γιατί μετά προχωρούμε στο τεχνικό κομμάτι, δηλαδή το μοντάζ, το μοντάζ του βίντεο· ένα βίντεο 2 λεπτών είναι διαχειρίσιμο. Αυτά δεν είναι βίντεο που φτιάχνονται από επαγγελματίες, αυτά γίνονται για να κάνουν τους ανθρώπους να σκεφτούν, να δημιουργήσουν, να συν-δημιουργήσουν, να μάθουν από τους άλλους. Συνεπώς η ιδέα είναι να γίνει το μοντάζ εύκολα εντός της διάρκειας του workshop.

Και στη συνέχεια υπάρχει μια εξαιρετική και πολύ σημαντική φάση, η οποία είναι η κοινή προβολή των ιστοριών. Μαζευόμαστε όλοι μαζί και μπορούμε να δούμε αυτή τη μετάβαση από την ιστορία που ειπώθηκε στον αφηγηματικό κύκλο, καταγράφηκε σε σενάριο, μαγνητοφωνήθηκε, δημιουργήθηκε με στατικές και κινούμενες εικόνες και τώρα παίζεται στην οθόνη και παρακολουθείται από άλλους ανθρώπους. Και πάλι πρόκειται για μια συνεργατική δραστηριότητα όπου οι συμμετέχοντες παρέχουν ανατροφοδότηση. Και είναι και μια γιορτή γι' αυτό το δημιουργικό τεχνούργημα που δημιουργείται από τον κάθε συμμετέχοντα.

Ομιλητής 1:

Θεωρείς τα στοιχεία της δημιουργικότητας και της συνεργατικότητας ως σημαντικά σε αυτή τη διαδικασία;

Ομιλητής 2:

Απολύτως. Η δημιουργικότητα και η συνεργατικότητα είναι ουσιώδη σε τουλάχιστον τρία από τα βήματα του συμβατικού μοντέλου. Όπως μπορούμε να δούμε έχει να κάνει με τη συν-δημιουργία, με τη συλλογική δημιουργικότητα, αλλά υπάρχει χώρος για να εκφραστεί η ατομική δημιουργικότητα, η συν-δημιουργία θα έλεγα ότι είναι τελικά ο πιο συναρπαστικός τρόπος συνεργασίας. Η συνεργασία είναι όταν παρέχεται ανατροφοδότηση, οι συλλογικές αποφάσεις, οι ερωτήσεις όπως «είσαι σίγουρος»; «Θα το πεις αυτό;» «Γιατί θέλεις να αναπαραστήσεις οπτικά τον αφηγηματικό σου πίνακα με αυτόν τον τρόπο;» «Είναι αυτό ένα συναίσθημα που θέλεις να εκφράσεις; Δεν το νιώθω έτσι τώρα». «Πώς μπορούμε να δουλέψουμε μαζί ώστε να κάνουμε αυτό το συναίσθημα να το καταλάβουν όλοι;» «Το εννοείς πραγματικά αυτό;» Θέλω να πω ότι όλες αυτές οι ερωτήσεις είναι στην ουσία μια πράξη συνεργασίας, που έχει ως αποτέλεσμα μια πράξη συν-δημιουργίας, καθώς αυτό το κομμάτι η ψηφιακή ιστορία που δημιουργείται στο τέλος της διαδικασίας δεν είναι η ιστορία που δημιουργεί κάποιος μόνος του μπροστά σ' έναν υπολογιστή.